

ĐA HIỆU

CƠ QUAN NGÔN LUẬN CỦA TỔNG HỘI CỰU SINH VIÊN SĨ QUAN
TRƯỜNG VÕ BỊ QUỐC GIA VIỆT NAM

MINH HOA: HUỖNH TIẾN K28

DI CHỨC CỦA VUA TRẦN NHÂN TÔN

Con dân Việt Nam không khỏi giật mình trước lời nhấn nhủ cách đây hơn 8 thế kỷ của minh quân nhà Trần về đại họa cho dân tộc đến từ phương Bắc. Bây giờ đại họa mất nước đang biến thành sự thật. Là con dân Việt Nam, chúng ta ngày đêm phải luôn luôn ghi nhớ lời cảnh báo đó của tiền nhân.

Vua Trần Nhân Tôn căn dặn :

Các người chó quên:

Chính nước lớn mới làm những điều bậy bạ, trái đạo.

Vì rằng họ cho mình cái quyền nói một đường làm một nẻo.

Cho nên cái họa lâu đời của ta là họa nước Tàu.

Chớ coi thường chuyện vụn vặt xảy ra trên biên ải.

Các việc đó, khiến ta nghĩ tới chuyện khác lớn hơn.

Tức là họ không tôn trọng biên giới qui ước.

Cứ luôn luôn đặt ra những cái cớ để tranh chấp.

Không thôn tính được ta, thì gặm nhấm ta.

Họ gặm nhấm đất đai của ta, lâu dần họ sẽ biến giang san của ta từ cái tổ đại bàng thành cái tổ chim chích . Vậy nên các người phải nhớ lời ta dặn:

“Một tấc đất của Tiền nhân để lại, cũng không được để lọt vào tay kẻ khác” . Ta cũng để lời nhấn nhủ đó như một **LỜI DI CHỨC** cho muôn đời con cháu.

30 THÁNG 4 1975 NGÀY QUỐC HẬN

Những Vị Tướng Tự Sát 30.04.75

Brigadier General
Trần Văn Hai
1925-1975
Lữ Đoàn

Brigadier General
Lê Nguyễn Vỹ
1930-1975
Đoàn Tác

Major General
Nguyễn Khoa Nam
1927-1975
Thiếu Tá

Brigadier General
Lê Văn Hưng
1944-1975
Đoàn Biệt

Major General
Phạm Văn Phú
1929-1975
Đoàn Biệt

NGŨ HỒ TƯỚNG QUÂN LỰC VNCH

Thiếu Tướng NGUYỄN KHOA NAM
Thiếu Tướng PHẠM VĂN PHÚ
Chuẩn Tướng LÊ VĂN HƯNG
Chuẩn Tướng TRẦN VĂN HAI
Chuẩn Tướng LÊ NGUYỄN VỸ

MỤC LỤC

SỐ TT	BÀI VIẾT	TÁC GIẢ	TR.
1	DI CHÚC VUA TRẦN NHÂN TÔN	Tòa soạn Đa Hiệu	2
2	MỤC LỤC	Tòa soạn Đa Hiệu	8
3	TÒA SOẠN ĐA HIỆU & CỘNG TÁC	Tòa soạn Đa Hiệu	10
4	BIÊN NAM TRUNG HOA.....	Đại Dương	11
5	THỜI CƠ THUẬN LỢI ĐÃ ĐẾN	Nguyễn H. Hùng, K1	17
6	MAO và "Mặt trận giải phóng"	Trần Trung Đạo	25
7	CON ĐƯỜNG XƯA EM ĐI	Ngô Kim Thu	33
8	CHIẾC BÓNG CỦA VỊ THẦY TU	Phạm Tín An Ninh	41
9	THƠ: ĐOẠN TR. KHÚC THÁNG TƯ	Chu Tất Tiến	56
10	BẢN TÌNH CA DANG DỖ	Hương Thủy	59
11	NHÀ HÀNG CỦA AI	Trần Mộng Tú	76
12	ƯỚC VỌNG QUAY VỀ	Trần Thị Nguyệt Mai	79
13	THƠ: LỜI TỬ SĨ	Vũ Đình Trường	84
14	CHUẨN TƯỚNG TRẦN VĂN HAI	Phạm Phong Dinh	86
15	CẬU - ĐẠI NT - 30 THÁNG TƯ	Tealan Minh Tuyết	101
16	CHUYỆN CŨ GHI LẠI	Mũ Xanh Võ Xá	110
17	NGƯỜI ĐÀN EM ĐÁNG NỂ	Lê Quang Liễn, K20	124
18	VẪN CÒN ĐÓ MỘT ƯỚC MƠ	Minh Nguyệt	135
19	TIN TỨC ĐẠI HỘI XX	Nguyễn H. Miên, K19	138
20	THƠ: THÁNG TƯ - NẮNG MƯA	Lê Anh, K27	148
21	THƯ SAIGON	Văn Quang	149
22	THƯ ÚC CHÂU	Trần Minh Quân, K31	162
23	THƯ CANADA	Mặc Giao	169
24	THƠ: NHỮNG BÀI THƠ CŨ	Phạm Kim Khôi, K19	185

MỤC LỤC

SỐ TT	BÀI VIẾT	TÁC GIẢ	TR.
25	CHUYỆN NGẮN NGẮN 10 & 14	Nguyễn V.Ngọc, K26	187
26	ÔNG NGOẠI CỦA NA	Cam Li N. T. M.Thanh	195
27	VỀ VANG HẬU DUỆ VỖ BỊ	Christina Lê	203
28	THƠ: KHÔNG ĐỀ SỐ 25	"Cùi " K21	207
29	CÓ NHỮNG CHUYẾN TÀU	Vi Vân	209
30	CHO NHAU CUỘC ĐỜI	Tường Thúy	229
31	NHỚ	Ấu tím - Như Hoa	249
32	THƠ: BIẾT TÌM ĐÂU?	Võ Văn Lê, K25	257
33	QUÉT LÁ MÙA THU	Hoa Trạng Nguyên	259
34	VĂN CHƯƠNG MIỀN NAM, MIỀN...	Trần Hoài Thư	267
35	THƠ: RỒI SẼ LẠI ĐẾN MỘT NGÀY	Vũ Hy Triệu, K28	278
36	CẢM NGHĨ 25 NĂM H.O.	Nguyễn Văn Dục, K17	279
37	NHẠC: CHUNG ƯỚC VỌNG QUAY VỀ...	Đặng Văn Thái, K15	286
38	KHÚC HÁT THỜI THANH XUÂN	Trần Châu Giang, K22	287
39	THƠ: BỎ ĐẤT	Ng. Đông Giang K19	295
40	CÁI ĐÓI TRIỀN MIÊN	Trần Ngọc Toàn, K16	297
41	NHỮNG NGƯỜI CỰU CHIẾN BINH	Kiều Công Cự, K22	302
42	VỊ QUỐC VONG THÂN _Trương T.	Sương & Tô V.Cấp K19	311
43	PHÂN ƯU	Tòa soạn Đa Hiệu	324
44	GIỚI THIỆU SÁCH	BBT/Đa Hiệu	328
45	QUI ĐỊNH ĐA HIỆU	BBT/Đa Hiệu	329
46	THÔNG BÁO ĐA HIỆU	Nguyễn Phán, K24	330
47	BÁO CÁO TÀI CHÁNH	Đào Quý Hùng, K26	331
48	THƯ TÍN	Sông Thu	340

TÒA SOẠN ĐA HIỆU

Chủ Nhiệm:

CSVSQ TRẦN VỆ, K19

Chủ Bút:

CSVSQ NGUYỄN PHÁN, K24

Tổng Thư ký Tòa soạn:

CSVSQ NG. TRUNG VIỆT, K21

Trị sự:

CSVSQ NG. DUY NIÊN, K27

Phụ tá Trị Sự:

CSVSQ DIỆP Q. VINH, K27

Thủ Quỹ:

CSVSQ PHAN VĂN LỘC, K30

Phụ tá Thủ Quỹ:

CSVSQ ĐÀO QUÝ HÙNG, K26

Trình bày & Hình ảnh:

CSVSQ NG. TRUNG VIỆT, K21

CSVSQ ĐÀO QUÝ HÙNG, K26

CSVSQ HUỲNH TIẾN, K28

CSVSQ NG. XUÂN QUÝ, K31

PHÁT HÀNH:

Hội Võ Bì Nam California

NGUYỄN PH. ÁI ĐỈNH, K26

HỘP THƯ TÒA SOẠN:

ĐAHIỆU MAGAZINE

P.O.Box 8628

Fountain Valley, CA 92728

Email: dahieu1515@gmail.com

Điện thoại: 714 788-4753

VỚI SỰ CỘNG TÁC

LÊ ANH

TÔ VĂN CẤP

KIỀU CÔNG CỤ

PHẠM PHONG DINH

NGUYỄN VĂN DỤC

ĐẠI DƯƠNG

TRẦN TRUNG ĐẠO

NGUYỄN ĐÔNG GIANG

TRẦN CHÂU GIANG

MẶC GIAO

ẤU TÍM - NHƯ HOA

NGUYỄN HUY HÙNG

ĐÀO QUÝ HÙNG

PHẠM KIM KHÔI

VÕ VĂN LÊ

CHRISTINA LÊ

LÊ QUANG LIỄN

TRẦN THỊ NGUYỆT MAI

NGUYỄN HỒNG MIÊN

PHẠM TÍN AN NINH

NGUYỄN VĂN NGỌC

HOA TRẠNG NGUYỄN

MINH NGUYỆT

VĂN QUANG

TRẦN MINH QUÂN

TRƯƠNG THANH SƯƠNG

CAM LI NG.T. MỸ THANH

NGÔ KIM THU

SÔNG THU

HƯƠNG THỦY

TƯỜNG THÚY

TRẦN HOÀI THƯ

CHU TẮT TIẾN

TRẦN NGỌC TOÀN

VŨ HỶ TRIỆU

VŨ ĐÌNH TRƯỜNG

TRẦN MỘNG TÚ

TEALAN MINH TUYẾT

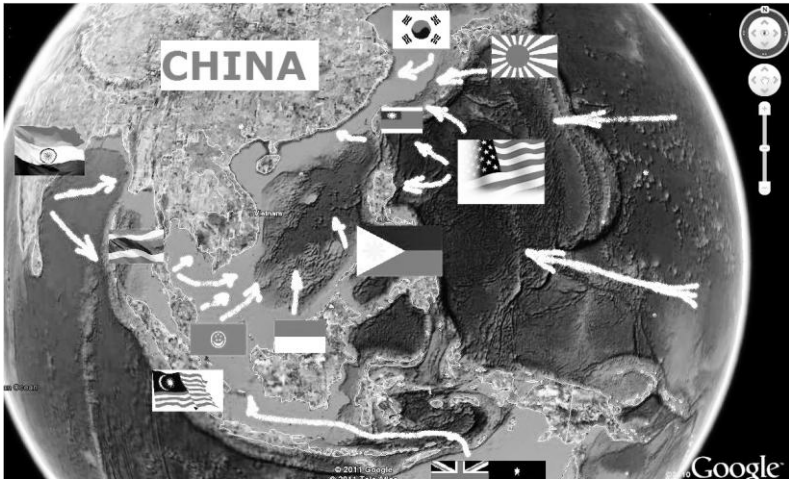
VI VÂN

MŨ XANH VÕ XÁ

“CỦI” K21

BIỂN NAM TRUNG HOA: HUYỀN THOẠI VÀ THỰC TẾ

Đại-Dương

Kể từ năm 2010, Trung Cộng công khai thực hiện chính sách bành trướng bá quyền trên Biển Nam Trung Hoa, bất chấp mối quan hệ láng giềng và luật pháp quốc tế.

Tranh chấp về chủ quyền, lãnh thổ mà có lúc đã tới bờ vực khủng hoảng liên quan đến các quốc gia duyên hải Đông Nam Á, Trung Quốc, Hoa Kỳ, Nhật Bản, Đại Hàn.

Hội đồng Quan hệ Đối ngoại Hoa Kỳ liệt kê cuộc khủng hoảng trên Biển Đông Trung Hoa và Biển Nam Trung Hoa đều nguy hại tới quyền lợi của Mỹ tương tự như tại Bắc Triều Tiên, Iraq, Syria.

Dư luận quốc tế e ngại cuộc chiến với Trung Quốc khó tránh khỏi nên toán sinh viên nghiên cứu khủng hoảng của King's College London cố tìm câu trả lời.

Toán này quy tụ 100 sinh viên từ các viện Mỹ, Anh, Châu Âu đóng vai đại diện cho các quốc gia có dính dáng đến vụ tranh chấp trên 2 vùng Biển Đông và Nam Trung Hoa như Trung Quốc, Đài Loan, Nhật Bản, Hoa Kỳ, Nam Hàn, Bắc Triều Tiên, và các nước duyên hải Đông Nam Á.

Họ cho biết: “*Nếu Trung Quốc tiếp tục gia tăng hoạt động hải quân và quân sự trên Biển Đông mà không minh bạch có thể châm ngòi chiến tranh*”.

Họ kêu gọi gia tăng cố gắng ngoại giao giữa Nhật và Tàu, giữa Tàu và Mỹ, điều đó có thể làm giảm căng thẳng và đem các quốc gia gần gũi hơn.

Trung Cộng cưỡng đoạt toàn bộ Quần đảo Paracel (Hoàng Sa, Tây Sa) năm 1974. Đánh chiếm 7 đảo của Việt Nam, Phi Luật Tân, năm 1995 và 1998. Công bố Đường 9 Đoạn vào năm 2009. Chiếm Bãi cạn Scarborough của Phi Luật Tân năm 2012. Xây 7 đảo nhân tạo và đã quân-sự hoá 3 đảo ở Trường Sa kể từ năm 2014. Chuẩn bị biến Scarborough thành đảo nhân tạo.

Yêu sách chủ quyền biển đảo của Bắc Kinh dựa vào “vùng nước lịch sử” rất mơ hồ vì Công ước Liên Hiệp Quốc về Luật Biển 1982 (UNCLOS) chỉ đề cập tới “vịnh lịch sử” nằm bên trong đường căn bản của quốc gia duyên hải. Năm 1994, Trung Quốc đã ký và phê chuẩn công ước này nhưng chẳng bao giờ tôn trọng.

Huyền thoại “vùng nước lịch sử” của Trung Quốc không thể đứng vững, vì:

1. Tàu thuyền ngoại quốc đi lại nhiều hơn Trung Hoa trong vùng biển Đông.
2. Bản đồ đời Nhà Thanh ghi *Đảo Hải Nam là điểm cực Nam Trung Hoa* (không có ghi vùng biển đảo Hoàng Sa, Trường Sa trong sách sử, mà sau này đám “tân Đại Hán” gọi là Nam Sa).

3. Biển Nam Trung Hoa ghi trên bản đồ quốc tế với ý nghĩa chỉ “hướng” vì các ký sự hoặc nhật ký hải hành, hoặc văn kiện giao thương vẫn coi biển này thuộc quyền nước An Nam hoặc xưa hơn là Vương quốc Chăm.

4. Sắc lệnh của Giáo Hoàng Alexandre VI ban hành năm 1493 quy định “quyền ưu tiên chiếm hữu” bị Định ước Berlin 1885 thay thế với 2 nguyên tắc căn bản: *quyền chiếm hữu lãnh thổ vô chủ và do Nhà nước cai quản liên tục*. Mặc dù bị Hòa ước Saint-Germain năm 1919 bác bỏ vì lý do thế giới không còn đất vô chủ, nhưng, luật pháp quốc tế vẫn sử dụng Định ước Berlin trong các tranh chấp chủ quyền.

Như thế, các quốc gia duyên hải Đông Nam Á cần phải sử dụng Công ước Liên Hiệp Quốc về Luật Biển (UNCLOS) để khuất phục Trung Quốc mà không cần phải giao chiến.

Hiệu quả khuất phục sẽ cao nếu ASEAN biết đoàn kết và được cộng đồng quốc tế ủng hộ, yểm trợ tích cực. Rất tiếc, các quốc gia khác trong khối chưa bắt chước Phi Luật Tân! Hoặc vì sợ “đồng chí đàn anh” như Việt Nam hoặc vì không có quyền lợi thiết thân đến các hải đảo (như Lào, Thái Lan,

Cambodge), hoặc sợ bị ảnh hưởng giao thương (như Mã Lai, Indonesia). Do đó khối ASEAN, qua bao lần hội nghị, vẫn không thể có được tiếng nói chung về vấn đề này với Trung

Quốc. Trung cộng hiểu rất rõ tình cảnh “đồng sản dị mộng” của các nước trong Khối Đông Nam Á, nên cứ đòi đàm phán song phương hoặc đem mồi “viện trợ” để mua chuộc một số nước trong khối nhằm phân hóa sức mạnh của khối này.

Trong cuộc tranh cử tổng thống Mỹ năm 2016 đã có ý kiến “Mỹ không mãi mãi ở lại Châu Á” như trong cuộc chiến Đông Dương khiến dư luận Châu Á lo lắng.

Không phải tất cả dân chúng và giới lãnh đạo Việt Nam, Lào, Cambodia đều coi chủ nghĩa cộng sản, các “nhà nước cộng sản” là thảm họa khủng khiếp nhất nên mang ảo tưởng dù sao cũng cùng nòi giống và khát vọng độc lập tự chủ. Họ không đối xử với người Mỹ như đồng minh.

Học giả Nguyễn Hiến Lê từng ghi lại trong Hồi ký: *“Tôi vốn có cảm tình với Việt Minh, với cộng sản. Tôi khinh những chính phủ bù nhìn Pháp, Mỹ. Tôi phục tinh thần hy sinh của anh em kháng chiến nên sẵn lòng giúp họ”*. Nhưng cuối đời, ông ta cũng đành cay đắng mà viết *“Muốn thấy một chế độ ra sao thì phải sống dưới chế độ đó 5 năm”!* Quả thật không sai. Chỉ tiếc, khi biết rõ bản chất của người cộng sản, chế độ cộng sản tàn độc như thế nào..., thì đã trễ!

Trong lúc đó, tình đồng minh Nhật-Mỹ hoặc Mỹ-Hàn gắn bó keo sơn do họ chia sẻ chung giá trị nhân bản cũng như gánh nặng ngân sách quốc phòng vì lợi ích tối thượng của dân tộc mà gác tự ái dân tộc sang bên lề cuộc sống.

Thực tế, Hoa Kỳ không còn khả năng một lúc tham dự 2 cuộc chiến tranh rủi vì khoảng cách quân sự với Trung Quốc và Nga ngày càng bị rút ngắn.

Như thế, Mỹ đòi hỏi các nước Đông Á, Đông Nam Á phải chia sẻ trách nhiệm ngân sách quốc phòng và lực lượng quân sự nhiều hơn nữa. Viện Nghiên cứu Hoà bình Quốc tế ở Stockholm công bố chi phí quốc phòng của các quốc gia Châu Á đã tăng lên 5.4% trong năm 2015 so với 1% toàn cầu.

Tuy Trung Quốc đã sản xuất và mua nhiều chiến cụ, vũ khí tối tân, nhưng, vẫn đi sau Hoa Kỳ một đoạn khá xa về kỹ thuật siêu thanh và tàng hình.

Hoa Kỳ đang hoàn thiện loại hoả tiễn siêu thanh bay nhanh hơn 5 lần tốc độ âm thanh (3,800mph) bên ngoài bầu khí quyển nên khó bị radar phát hiện và hoả tiễn chặn bắt.

Ngũ Giác Đài chi 34 triệu USD cho các dự án vũ khí và phi cơ siêu thanh. Phi cơ siêu thanh có thể bay nhanh từ 5 đến 10 lần tốc độ âm thanh.

Chiến hạm Tự hành Theo dõi Liên tục trong Chiến tranh Chống Tiềm thủy đỉnh (Anti-Submarine Warfare Continuous Trail Unmanned Vessels, ACTUV) đã hạ thủy hôm 07-04-2016, sẽ ra khơi thử nghiệm trong vòng 18 tháng. Chiếc này

dài 40 m, nặng 140 tấn, tốc độ 50 km/h, có thể hoạt động liên tục suốt 3 tháng.

Mỹ đã có 2 tiềm thủy đỉnh tự hành, UUV. Boeing và NASA

hợp tác chế tạo Echo Voyager dài 51 feet có thể hải hành

7,500 dặm sau 1 lần nạp nhiên liệu, không cần tàu mẹ.

Sức mạnh Hải và Không quân Trung Quốc mới chứng tỏ qua các cuộc thao dượt đơn phương, nhưng, chưa bao giờ hải chiến hay không chiến với các cường quốc.

Hải quân Trung Hoa đại bại trong trận hải chiến với Nhật Bản ở cửa sông Áp Lục năm 1894 dù chiến hạm và vũ khí vượt trội đối phương.

Hải quân Hoa Kỳ có bề dày kinh nghiệm hải chiến quốc tế cũng như Nhật Bản sẽ dễ dàng chiến thắng Trung Quốc trên 2 Biển Đông và Nam Trung Hoa.

Vì thế, Tập Cận Bình chỉ diễu võ dương oai với các nước nhược tiểu mà cố né chiến tranh với Hoa Kỳ để cùng với Tổng thống Barack Obama tạo ra một môi trường hoà bình giả tạo trên Biển Đông.

Tài liệu tham khảo:

How the US Election Unsettles Asia's Regional Order (The Diplomat)

Obama's Hollow Peace in the South China Sea (The National Interest)

Is war with China inevitable? (The Telegraph)

Why the US Needs to Ratify UNCLOS (The Diplomat)

**THỜI CƠ THUẬN LỢI ĐÃ ĐẾN,
PHẢI CƯƠNG QUYẾT HÀNH ĐỘNG NGAY ĐỪNG BỎ LỠ NỮA.**

-Lừa thiêu Cộng sản đang lan tràn trong nước. THUẬN LỢI
-Chúng ta cần hoạt động hỗ trợ đồng bào trong nước quyết liệt hơn.

NGUYỄN-HUY HÙNG, K1

Chúng ta những người Việt Quốc Gia nhân bản yêu nước đã quyết liệt đấu tranh chống Cộng sản Việt Nam (CSVN) từ hơn nửa thế kỷ qua, vì chúng ta biết rằng chế độ Cộng sản là một hình thức Thực dân, Đế quốc, Phong kiến, Quân phiệt mới, một chế độ phi nhân độc tài tàn bạo vô nhân đạo gấp trăm ngàn lần những chế độ cũ. Các lãnh tụ Cộng sản gian manh tuyên truyền xảo quyết đưa ra những mục tiêu lừa bịp để lôi cuốn mọi người đi theo ủng hộ chúng cướp chính quyền, như: *-Mọi người có quyền bình đẳng, -Lao động theo năng lực hưởng thụ theo nhu cầu, -Không còn giai cấp giàu nghèo, diệt hết cường hào ác bá, xóa tan người bóc lột người, -Không còn tư sản tư hữu, mọi của cải tài sản đều thuộc về toàn dân....* Nhưng, “dân làm chủ nhà nước quản lý”, quả là một lối chơi chữ đầy gian manh của cộng sản, dù là cộng sản Việt, Tàu cộng hay cộng sản Bắc Hàn...

Gương Liên Xô (Liên bang Nga cũ) cho chúng ta thấy là, sau khi có được chính quyền trong tay thì chúng lại dùng phương thức tập đoàn chuyên chính vô sản độc quyền cai trị

đất nước, đàn áp bóc lột sức lao động của toàn dân một cách tàn bạo thâm độc hơn tất cả những tập đoàn chuyên chính Phong kiến, Thực dân, Quân phiệt mà loài người được biết qua các thời đại phát triển từ sơ khai cho đến ngày nay. Toàn dân trở thành “bầy nô lệ” tiếp tục lao động khổ cực để phục vụ cho giai cấp lãnh đạo mới là tập đoàn Cộng sản khát máu phi nhân gọi một cách chính xác hơn là “tập đoàn Tư bản Phong kiến Quân phiệt Đỏ”.

Về chính sách và phương pháp chống Cộng, chúng ta đã được thừa hưởng tất cả những khảo cứu và phương sách được coi là thuận lý và khoa học nhất do các chính trị gia và triết gia Âu Á nổi tiếng biên soạn hướng dẫn. Mã-Lai-Á và Nam-Dương đã thành công trong việc loại trừ hết cộng sản trên đất nước của họ vào những năm cuối thập niên 1950. Hoa-Kỳ cũng nhờ đó đã thắng cuộc Chiến Tranh Lạnh vào cuối thập niên 1980 qua đầu thập niên 1990, làm tan rã hoàn toàn “cái nôi thành trì cộng sản” là Liên Xô và Đông Âu, đặt Trung Cộng vào trạng thái ngất ngư phải xét lại đổi mới theo “kinh tế thị trường”, Cu-Ba ngắc ngoải, và bây giờ Bắc Hàn và Việt Cộng đang đến lượt bước vào thời kỳ khủng hoảng hậu quả của chiến dịch “Diễn biến hoà bình” để giẫy chết. Sau mốc lịch sử đau thương của đất nước Việt Nam từ ngày Quốc Hận 30-4-1975, một câu hỏi được đặt ra là: Vậy thì tại sao chúng ta cũng đã từng được Hoa Kỳ viện trợ để chống Cộng sản, nhưng chúng ta lại thất trận phải bỏ nước ra đi lưu vong nơi xứ lạ quê người từ hơn 40 năm nay, để cho hơn 90 triệu đồng bào Việt Nam ở trong nước phải chịu đựng sự bóc lột tàn bạo của bè lũ bạo quyền Việt Cộng còn thậm tệ hơn hoàn cảnh của các nông nô thời Phong kiến Thực dân trước kia?

Nếu can đảm thẳng thắn xét lại những bài học kinh nghiệm đã trải qua, chúng ta phải chân thành mà nhận định rằng: Chúng ta có chính nghĩa, không thua Cộng sản về mặt tranh luận lý thuyết, nhưng chúng ta đã thua Cộng sản vì không phát huy được sáng kiến đem chiến tranh du kích và bạo lực

tiêu diệt Cộng sản ngay trong lòng xã hội Cộng sản như Cộng sản đã thực hiện đối với chúng ta, và cũng vì chúng ta quá quân tử, xử thế theo Đạo Trời trọng Nhân Nghĩa Lê Trí Tín, không xảo quyệt lừa bịp tàn bạo vô nhân bất nghĩa như Cộng sản, nên không muốn áp dụng bạo lực một cách phi nhân, như cộng sản đã làm, biện minh cho sự độc ác qua câu nói của Lenine: “mọi phương tiện đều tốt miễn đạt được cứu cánh” hay “cứu cánh biện minh cho phương tiện”. Chính vì triết đề áp dụng câu nói đó, nên cộng sản, dù cộng sản Việt, cộng sản Tàu, cộng sản Bắc Hàn đều độc ác tàn bạo như nhau, áp dụng triết đề trong “cái gọi là” bạo lực cách mạng.

Theo thiên kiến thì những điểm yếu khiến chúng ta tạm thua cuộc chiến máu lửa, có thể quy tại 4 lý do sau:

1.- Một số chính khách lãnh đạo chính phủ Hoa Kỳ trước đây giúp chúng ta chống Cộng sản nhưng không muốn chúng ta thắng, vì lợi ích chiến lược toàn cầu của họ là đang trải nghiệm phương thức tấn công làm tan rã hàng ngũ đối phương Cộng sản bằng “Diễn biến hoà bình” ngay tại trong đất nước Liên Xô, các nước Đông Âu và Trung Cộng trong thời gian cuối thập niên 1960 sang đầu thập niên 1970, để tránh nguy cơ làm bộc phát chiến tranh nguyên tử. Do đó mọi sáng kiến tấn công của chúng ta vào hậu phương Cộng sản Bắc Việt, dù hợp lý và cần thiết đối với hoàn cảnh của Việt Nam lúc bấy giờ, đã không được Đồng minh Hoa Kỳ khuyến khích, yểm trợ mà còn bị gạt bỏ một cách phũ phàng với lý do là họ viện trợ cho chúng ta để tự vệ chứ không phải để chúng ta đi xâm lăng lãnh thổ miền Bắc Việt Nam!

2.- Những người lãnh đạo và các nhóm trí thức, chính khách của chúng ta không chịu cách mạng bản thân, không thích ứng kịp thời theo tiến triển tâm lý xã hội của thời hiện đại, vẫn quá câu nệ vào triết lý cai trị nhân bản theo kiểu Khổng Nho, nên trở thành lạc hậu lạc lõng không giải quyết thoả đáng kịp thời những đòi hỏi của quảng đại quần chúng. Bên cạnh đó, lại không có những quốc sách hữu hiệu hướng dẫn

giáo dục người dân ý thức được đâu là quyền tự do chân chính, đâu là tự do quá trớn hoặc không dám áp dụng những biện pháp cứng rắn cần thiết đúng mức khi tình hình đòi hỏi, nên đến lúc xảy ra cảnh rối loạn hiểm nguy thì không còn cơ hội cứu vãn ổn định được tình hình kịp thời (như đã từng xảy ra sau “chính biến 11.63” cho đến năm 1965).

3.- Chúng ta dễ tự mãn, không chịu tiếp tục khai thác đầy mạnh thắng lợi đến kết quả cuối cùng, chỉ dồn đổi phương vào thế bại nhất thời rồi lơ là không phòng bị, để chúng có thời gian ổn định củng cố lại thế lực, theo chính sách cố hữu “lùi một bước để tiến ba bước” do các quan thầy Cộng sản quốc tế đã truyền dạy cho chúng. Để rồi, khi đã ổn định xong chúng lại tung ra những đòn phép mới, khiến chúng ta bị bất ngờ rơi vào thế úng phớ thụ động mất đi khí thế tấn công lúc ban đầu.

4.- Trong khi các nước Đồng minh do Hoa Kỳ lãnh đạo đang tiếp tay với Chính phủ Việt Nam Cộng Hoà chống lại sự xâm lăng của quân Cộng sản Bắc Việt phải rút hết quân ra khỏi miền Nam Việt Nam, thì ngược lại Liên Xô, Trung Cộng và cả khối cộng sản Đông Âu lại yểm trợ cho tay sai Việt Cộng dồi dào mạnh mẽ hơn về vũ khí đạn dược và cả các đoàn cố vấn cùng những đơn vị kỹ thuật cần thiết để công khai đưa quân chính quy từ miền Bắc xâm nhập ồ ạt vào miền Nam một cách nhanh chóng trên con đường Đông Trường Sơn (Đường số 9 và Quốc lộ 14 và QL 14B), khác với con “đường mòn Hồ chí Minh” được gọi là Tây Trường Sơn (theo Văn Tiến Dũng, chuyển quân trên “con đường mòn Hồ chí Minh” chúng phải mất 6 tháng để đưa quân chính qui từ Bắc vào Nam, trong khi sử dụng con đường Đông Trường Sơn chúng chỉ mất có 1 tháng).

Hiện nay, các thế lực chính trị kinh tế thế giới đang hoà hợp cùng Hoa Kỳ đẩy mạnh cuộc chiến “Diễn biến hoà bình” tại vùng Á Châu Thái-Bình-Dương để khai thác thu lợi tối đa cho quốc gia dân tộc của họ. Và cũng nhờ thế mà tại Việt

nam hiện nay, đồng bào ở trong nước cũng đang dũng cảm lợi dụng thời thế đứng lên đấu tranh chống bạo quyền Việt Cộng để đòi quyền sống, đòi công bằng xã hội, đòi tự do dân chủ, tự do tín ngưỡng, tự do phát biểu và lập hội ... Đây là thời cơ thuận lợi nhất cho chúng ta sát cánh bên nhau thúc đẩy mạnh mẽ hơn nữa các chương trình hành động vận động thế giới hỗ trợ cho đồng bào trong nước, vùng lên mạnh mẽ hơn nữa để sớm đạt được thành quả sau cùng là loại trừ hẳn được bạo quyền Việt Cộng và đảng CSVN ra khỏi chính trường Việt Nam, để toàn dân tộc Việt Nam có được cuộc sống ấm no hạnh phúc với mọi quyền căn bản của con người được tôn trọng và bảo vệ bình đẳng, mà chúng ta đã dấn thân hành động nhưng chưa đạt được kết quả mong muốn suốt từ mấy chục năm qua.

Để thực hiện được điều này, chúng ta phải xét lại những hoạt động chính yếu mà chúng ta đã và đang làm xưa nay, để phối hợp đẩy mạnh liên tục hơn nữa, đó là:

1.-Cập nhật hoá và gửi thêm những bằng chứng xác thực cụ thể mới nhất về những hành động vi phạm nhân quyền của bạo quyền Việt Cộng trong mọi hoàn cảnh sinh hoạt xã hội

đối với đồng bào Việt Nam ở trong nước đến đại diện các quốc gia thuộc tổ chức Liên Hiệp Quốc, đến các cơ quan Lập pháp của tất cả các nước trên Thế giới, nhằm vận động làm

thức tinh lương tri nhân đạo của họ để họ áp lực cơ quan Hành pháp của nước họ chấm dứt giao thương cũng như yểm trợ phát triển cho bạo quyền Việt Cộng. Bởi vì mọi chương trình trợ giúp của quốc tế gửi vào Việt nam cho đến nay, đều bị Tập đoàn bạo quyền Việt Cộng các cấp ăn chặn để làm giàu sống phè phỡn xa hoa và tiếp tục cấu kết với nhau để củng cố uy quyền, dùng bạo lực đàn áp bóc lột nhân dân mỗi ngày một tàn bạo hơn.

2.- Mỗi đoàn thể tùy theo khả năng và phương cách hành động riêng, hãy gia tăng nỗ lực yểm trợ thực tiễn cho đồng bào của chúng ta ở trong nước về mọi phương diện, để họ vững lòng không chùn bước tiếp tục vùng lên theo dây chuyền tại khắp mọi nơi và trong mọi lãnh vực, để dồn bạo quyền Việt Cộng mọi cấp vào thế cùng phải rút lui giải thể trả lại cho toàn dân tộc Việt quyền tự chủ lựa chọn chế độ chính trị dân chủ thật sự, hợp với ý muốn của toàn dân như các nước cộng sản Đông Âu đã làm.

3.- Các đoàn thể đấu tranh nơi hải ngoại đang có những “nhóm vệ tinh” hoạt động ở trong nước Việt Nam, hãy tăng cường cài thêm người vào hoà đồng hoạt động trong các tổ chức ngoại vi của bạo quyền Việt Cộng, trong các đảng bộ quân đội nhân dân, công an nhân dân, cơ quan hành chính trung ương và địa phương trong cả nước, để lôi cuốn thúc đẩy các phần tử này tự phát đứng lên sát cánh cùng đồng bào đấu tranh lật đổ bạo quyền, y như các đảng viên Cộng sản và nhân dân các nước trong khối Liên Xô và Đông Âu đã làm vào cuối thập niên 1980 sang đầu thập niên 1990 trên đất nước của họ.

4.- Và đặc biệt, các đoàn thể cũng nên dồn mọi nỗ lực vào cuộc vận động tất cả đồng hương Việt Nam đang sống trên toàn thế giới và quảng đại quần chúng địa phương nơi mình cư ngụ, quyết liệt tẩy chay không tiêu thụ các sản phẩm vật dụng do Việt Cộng xuất khẩu dưới bất cứ nhãn hiệu nào (của Cộng hoà xã hội chủ nghĩa Việt Nam sản xuất hay của các

công ty ngoại quốc liên doanh với Việt Cộng sản xuất). Việc làm này nhằm mục đích cắt nguồn cung cấp ngoại tệ cho Việt Cộng dùng để nuôi dưỡng các cơ sở Việt Cộng hoạt động tuyên truyền lừa bịp xảo quyệt nơi hải ngoại cũng như để giúp cho chế độ vô nhân của chúng được sinh tồn tiếp tục hại dân bán nước.

Dĩ nhiên còn rất nhiều việc khác nữa cần phải thực hiện, nhưng trên đây chỉ là những đề nghị hành động tối thiểu cấp thiết để chúng ta dồn trọng tâm nỗ lực thực hiện ưu tiên.

Hy vọng kết quả của những việc làm này sẽ là nguồn nhiên liệu thiết yếu hỗ trợ cho lửa thiêng ở trong nước bùng mạnh liên tục quyết liệt rộng khắp trên đất nước Việt Nam, để nhanh chóng đốt cháy “tập đoàn Việt Cộng Mafia Tư bản Đỏ” sớm tan thành tro bụi, cho toàn dân tộc Việt Nam thoát khỏi ách cai trị bạo tàn vô nhân phi nghĩa của chúng từ suốt hơn nửa Thế kỷ nay, cũng như tránh cho Dân tộc khỏi bị thuần hoá thành dân thiểu số của tỉnh Việt Nam trong Đại Lục Trung Quốc mà Hội nghị bí mật tại Thành Đô năm 1990 với sự hiện diện của bè lũ lãnh đạo Việt Cộng gồm có Nguyễn Văn Linh, Lê Khả Phiêu, Đỗ Mười, Lê Đức Anh, Nông Đức Mạnh, phía Trung Cộng gồm có Giang Trạch

Dân, Lý Bằng,

Lương Quang Liệt, Diệp Tuyên Ninh, Dương Đắc Chí, Hứa Thế Hữu.... đã thảo luận các thỏa hiệp sát nhập nước Việt Nam vào lãnh thổ "Trung Quốc". Bè lũ cầm đầu Bộ Chính Trị

Đang trong hiện tại vẫn đang ngoan ngoãn tiếp tục thực hiện các chi thị của quan thầy Đại Hán Trung Cộng để kế hoạch được hoàn tất vào năm 2020 như đã dự trù.

Cầu xin Ôn Trên, Anh Linh các Anh Hùng Liệt Nữ dòng giống Tiên Rồng Việt Nam phù trợ cho cuộc đấu tranh vì chính nghĩa của chúng ta, cho sự trường tồn của hai chữ Việt Nam trên bản đồ thế giới.

NGUYỄN-HUY HÙNG (K1)

Cựu Đại Tá Quân Lực Việt Nam Cộng Hoà,
Phụ tá Tổng cục trưởng Chiến tranh chính trị kiêm Chủ nhiệm Nhật báo Tiền Tuyến,
Cựu tù nhân chính trị, 13 năm lao động khổ sai trong các trại tù "cải tạo".